

Ак ташлар – Ст.с., ЮИ 2, равно, обработваема земя, по която има бели камъни, тур. *ak taşlar*.

Акчас байот – Гр., СИ 3, вир в р. *Casà derè* (ГХХ). Вероятно по цвета – безежникав, бял.

Акчас боюндà – Гр., вероятно идентично с *Акчè сювези*.

Ак чешмè Нов., С 1,8, чешма в ниска местност, от тур. *ak çeşme* ‘бяла чешма’.

Акчè ювèз – Гр., СИ 2, от тур. *акса* ‘безежникав’ и *ivez* ‘оскруша’.

Ак чичечлик – Въг., Ю 1,5, склон в м. Машатлъка, от тур. *ak çiçekli* ‘бели цветя’.

Ак юèз янà – Гр., вероятно друго име на *Акче сюведи*.

Алà – според местното тълкуване – ‘пъстър, разноцветен’, от т. *ala* със същото значение; първи компонент на топонимни конструкции.

Алà байр – 1. Ст. с. СЗ 2,5, хълм, обрасъл с дъб и храсти. 2. Стр., ЮЗ, хълм с гори и пасища – на границата между земищата на двете села.

Алàдаглу – име на с. Гергевец в осм. док. от 1610 г. (Ковачев, Русев, 2001: 79).

Алажұка – М.Ч., СЗ, равно, поляна (ВИП).

Аладжà ябълка – Ич., СИ 2, хибридно словосъчетание от тур. *аладжа* ‘пъстър’ и бълг. *ябълка* – сорт ябълки.

Аламкòр – Б.п., от запис, 1982 г.

алàн – според местното тълкуване – ‘поляна, обиколена от дървета или храсти’. От тур. *alan* ‘открито, просторно място’. – *Арабаджй ~*, *Армà ~*, *Байраклй ~*, *Бел ~*, *Вериз (Фериз) ~*, *Гьобèк ~*, *Гюнд ~*, *Дедè ~*, *Дервйиш ~*, *Дин ~*, *Диш ~*, *Дор ~*, *Дюз ~*, *Дерменджй ~*, *Ешèк ~*, *Илинджà ~*, *Кечй ~*, *Кирèз ~*, *Кишерлй ~*, *Кòлалан сурдò ~*, *Кас ~*, *Кузун ~*, *Курт ~*, *Къзъл ~*, *Кюшè ~*, *Сазлъ ~*, *Сър ~*, *Сърт ~*, *Текезли ~*, *Тески ~*, *Тикени ~*, *Узунджа ~*, *Чаир ~*, *Чамлъ ~*, *Чатал ~*, *Сараджà ~*, *Чардаклъ ~*, *Юмурджà ~*, *Юч ~*, *Яйладжйк ~*.

Алàна – Сред. От емл. рег.

Алàнджаклар – Зап., СИ 2,5.

Алàндиклар – Бож., Ю 5, стръмна поляна сред гора, от тур. *alan* ‘поляна’ и *dik* ‘стръмен’, в мн. ч.

Алàн мешелик – Нов., СИ 2,5 (ГХХ). Поляна в дъбова гора. От тур. думи *alan* ‘поляна’ и *тезе* ‘дъб’ в мн. ч.

Алàн тарлà – 1. Б.п., СИ 2,5, поляна; 2. Нов., Ю, плодородно възвишение (ДАД) от *ала* ‘пъстър’ и *тарла* ‘нива’.

Алà тарлà – 1. Ник., ЮЗ; 2. Кер., С 2,5, обработваема земя – по цвета на почвата – пъстър.

Алатйкеник – Ст.р., ЮИ 1,2

Алатлъка – Шив., 3 1, равно, обработваема земя, вероятно е имало круши дребници, тур. *ахлат*.

Алатърнак – Ст. р., от запис през 1982 г.